

[Finansministeren.]

slag tilsigtede at tilvejebringe et beløb på ca. 40 mill. kr., og disse 40 mill. kr. modsvares af den merindtægt under postvæsenet og på statsbanernes takster, som nu skal tilvejebringes. Ellers er det forholdsvist små ændringer, der er gennemført på dette område. Jeg skal senere, når afgiftsforslaget kommer til behandling, vende tilbage hertil. Stort set er det accepteret uændret af det andet høje ting.

For totalisatorafgiftens vedkommende enedes man ligeledes om at acceptere det fremsatte forslag uden ændringer.

Endelig beskæftigede man sig med spørgsmålet om mulige besparelser på statsbudgettet. I så henseende har det konservative folkeparti jo lanceret tanken om en generel 5 pct.s besparelse, mærkeligt nok lanceret den, efter at partiets egne finansudvalgsmedlemmer i det andet høje ting vinteren igennem har siddet og kigget på finanslovforslaget, men øjensynlig ikke kunnet finde noget rigtig håndgribeligt, og mærkeligt nok lanceret tanken — på et møde for snart et par måneders tid siden —, uden at man har fundet sig foranlediget til at lade partiets finansudvalgsmedlemmer rejse sagen på rette sted.

Men lad det nu være, hvad det er, vi er nu nået så langt frem i enighed, at al ond-sindet skænderi bør høre op på nuværende tidspunkt. Resultatet er blevet, at vi efter at have drøftet spørgsmålet om besparel-sesmuligheder er enedes om et forslag, som jeg har stillet, og hvorefter der ned-sættes et udvalg, bestående af departe-mentschefen i finansministeriet, der skal være formand, en repræsentant for stats-ministeriet, en for hovedrevisoraterne, en for forvaltningsnævnet og endelig en repræ-sentant for hver af de i folketingets finans-udvalg repræsenterede politiske partier. De skal suppleres med et tilstrækkeligt antal teknisk sagkyndige, og udvalgets opgave vil være — således er det formuleret — på grundlag af statsbudgettet at undersøge mulighederne for besparelser i statshus-holdningen. Det er forudsætningen, at ud-valgets arbejde skal gennemføres så hurtigt som muligt, at udvalget skal have fri ad-gang til at indhente enhver oplysning og føre enhver forhandling med vedkommende ministerier og styrelser, som efter udvalgets

skøn er påkrævet til løsningen af den fore-liggende opgave, og at den fornødne tekniske assistance skal stilles til rådighed for ud-valget.

Dette udvalg vil jeg foranledige nedsat — såvidt det er muligt at få oplyst navnene på de repræsentanter, partierne ønsker skal indtræde — en af de nærmeste dage, og det vil derefter gå i gang med en bearbej-delse af statsbudgettet med henblik på even-tuelt at finde frem til besparelser, bespa-relser, som nu engang er fornødne. Jeg med-giver dette udvalg de bedste ønsker. Jeg har på forhånd sagt og lægger ikke skjul på, at på alle de væsentligste udgiftsom-råder er der jo tale om politisk bestemte udgifter. Det vil meget vel være muligt at finde udgiftsområder, som et af partierne vil finde det passende at spare på, medens andre af partierne vil være imod det, og det vil vel sagtens være tilfældet for alle de centrale og store udgiftsområder, der fin-des for statens vedkommende. Det er muligt, at dette udvalg kan nå til resultater. Intet parti, går jeg ud fra, i dette høje ting eller denne høje rigsdag er uinteresseret i til-vejebringelsen af besparelser, hvis mulig-heden herfor er tilstede, så vi må ønske udvalget alt godt for dets arbejde.

Jeg skal ikke kommentere det trufne forlig. Jeg har nu gennemgået hovedpunk-terne i det, og jeg må måske have lov at bruge den samme betegnelse om det, som jeg brugte i det andet høje ting: jeg synes, det er et hæderligt forlig og et antageligt for-lig. Der var lidt livlig debat i det andet høje ting i går efter forliget, idet navnlig den konservative ordfører forsøgte at forny sin oprindelige tale, og det er jo ikke altid lige let, når man i mellemtiden har accep-teret et storpolitisk forlig, men den konser-vative ordfører i folketinget gjorde sig i hvert fald hæderlige bestræbelser for at få gentaget noget af det, han oprindeligt havde sagt, og det bliver jo sådan set hans sag. Jeg havde i det hele taget indtrykket af, at partiernes repræsentanter var mere op-taget af at fremhæve, hvad de *ikke* havde fået gennemført, end af at fremhæve det værdifulde i det samlede resultat. For mig — det sagde jeg i går i det andet høje ting og vil gerne gentage det her — er det afgørende i denne sag, at de fire gamle partier påny har dokumenteret, at de i en